

Sygnatura akt VIII C 2336/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.000,00 zł (pięć tysięcy złotych);
2. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 2336/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 marca 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. D. powództwo o zapłatę kwoty 5.000 zł oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy pożyczki z dnia 27 lipca 2015 roku zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem SMS Kredyt. Na mocy umowy pożyczkodawca wypłacił pozwanemu kwotę 5.000 zł, następnie pożyczkobiorca złożył w ustawowym terminie oświadczenie o odstąpieniu od zawartej umowy. Pomimo złożonego oświadczenia pozwany nie zwrócił jednak pożyczkodawcy kwoty udzielonej mu pożyczki.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)

W dniu 4 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany.

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi -W. w Ł..

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4, sprzeciw k. 4v., postanowienie k. 8)

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Stanowisko w sprawie podtrzymał również pozwany składając sprzeciw na urzędowym formularzu.

(pozew k. 14-16, sprzeciw k. 42-45)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie, przy czym na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2017 roku pozwany przyznał, że jest dłużnikiem z tytułu zawartej umowy pożyczki, a nadto wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

(odpowiedź na sprzeciw k. 49, pismo procesowe pozwanego k. 53, protokół rozprawy k. 62-63)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. D. w dniu 27 lipca 2015 roku zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółką jawną z siedzibą we W. umowę pożyczki nr (...), na mocy której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną – 5.000 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z odsetkami i opłatą operacyjną do dnia 27 lipca 2018 roku. Zgodnie z zawartą umową pożyczkobiorca mógł odstąpić od umowy pożyczki bez podania przyczyny w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. W takim przypadku pożyczkobiorca był obowiązany do zwrotu jedynie całkowitej kwoty pożyczki, powiększonej o ewentualne odsetki ustawowe naliczone za okres od dnia przekazania pożyczkobiorcy kwoty pożyczki do dnia dokonania jej zwrotu, przy czym termin do dokonania zwrotu wynosił 30 dni od daty złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

(umowa pożyczki gotówkowej k. 27-29, okoliczności bezsporne)

W dniu 3 sierpnia 2015 roku pożyczkodawca przełał na konto pozwanego kwotę 5.000 zł z tytułu zawartej umowy pożyczki. W dniu 12 sierpnia 2015 roku M. D. złożył pożyczkodawcy na piśmie oświadczenie o odstąpieniu od zawartej umowy pożyczki. Pomimo złożenia przedmiotowego oświadczenia pozwany nie zwrócił pierwotnemu wierzycielowi kwoty 5.000 zł.

(oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 30, potwierdzenie dokonania przelewu k. 31, okoliczności bezsporne)

W dniu 29 października 2015 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółką jawną z siedzibą we W. umowę o przelew wierzytelności m.in. wobec dłużnika M. D.. W załączniku nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności zadłużenie pozwanego wynikające z umowy pożyczki, o której mowa wyżej, zostało określone na łączną kwotę 5.063,80 zł.

(umowa przelewu wierzytelności k. 20-21, załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności k. 24, okoliczności bezsporne)

W wyciągu z ksiąg funduszu z dnia 2 marca 2016 roku powód wskazał, iż zadłużenie pozwanego wynikające z umowy pożyczki z dnia 27 lipca 2015 roku wynosi 5.000 zł.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 26)

Pozwany M. D. ma 41 lat, z zawodu jest pielęgniarzem-ratownikiem. Mieszka z rodzicami, ma dziecko w wieku 6 lat. Pozwany jest zatrudniony na umowę o pracę z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.100-2.800 zł, przy czym po uwzględnieniu potrąceń komorniczych pozwany otrzymuje kwotę 1.200-1.400 zł. M. D. podejmuje się prac dorywczych typu przeprowadzki, pomoc na budowie, z których otrzymuje kwoty w granicach od 150 zł do 300 zł za każde zlecenie, przy czym w miesiącu pozwany podejmuje maksymalnie do 5-ciu zleceń, choć te nie zawsze są. Zadłużenie pozwanego z tytułu zaciągniętych zobowiązań finansowych wynosi 90.000 zł. W związku z sytuacją

finansową pozwany przeszedł depresję. Pozwanego obciążają ponadto alimenty na dziecko, z tytułu których M. D. łoży kwotę 700-800 miesięcznie. Pozwany ponosi również wydatki związane z zakupem żywności dla siebie i rodziców, z którymi zamieszkuje, oraz związane z doładowaniem telefonu (80 zł).

(dowód z przesłuchania pozwanego 00:04:43-00:16:05 protokołu elektronicznego z dnia 21 kwietnia 2017 roku)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony procesu. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił ponadto dowód z przesłuchania pozwanego na okoliczność jego sytuacji życiowej i majątkowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwany, choć wnosił o oddalenie powództwa w całości, ostatecznie przyznał, że jest dłużnikiem z tytułu zawartej umowy pożyczki, a jednocześnie nie wykazał w żaden sposób (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby zadłużenie to opiewało na kwotę niższą, aniżeli dochodzoną w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.000 zł, co było w całości zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. mając na uwadze szczególnie trudną sytuację życiową i majątkową M. D., która to sytuacja, zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przytoczony przepis stanowi wyjątek od podstawowej zasady orzekania o kosztach procesu, unormowanej w art. 98 § 1 k.p.c. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tegoż sądu należy przesądzenie, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu. Z uwagi na dyskrejonalny charakter omawianego przepisu w judykaturze ugruntował się pogląd, że ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia w przedmiocie kosztów procesu winna następować wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, w razie stwierdzenia, że dokonana ocena miała charakter dowolny, oczywiście pozbawiony uzasadnionych podstaw, a przez to rażąco niesprawiedliwy (por. m.in. postanowienie SN z dnia 25.03.2011 r., IV CZ 136/10, LEX nr 785545; postanowienie SN z dnia 19.01.2012 r., IV CZ 118/11, LEX nr 1169157; postanowienie SN z dnia 26.01.2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98; postanowienie SN z dnia 9.02.2012 r., III CZ 2/12, LEX nr 1162689). Jak wynika z wyjaśnień pozwanego, posiada on znaczne zadłużenie w instytucjach finansowych, na skutek czego około połowa otrzymywanego przez niego wynagrodzenia jest objęta potrąceniami komorniczymi. Na M. D. ciąży jednocześnie obowiązek alimentacyjny w stosunku do małoletniego dziecka, który pozwany spełnia płacąc na dziecko miesięcznie kwotę 700-800 zł. Wprawdzie pozwany obecnie mieszka u rodziców i nie ponosi wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania, to jednak dokonuje on zakupu żywności dla wszystkich domowników, co niewątpliwie znacznie nadwyręża niewielki budżet, jakim pozwany może swobodnie dysponować. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie zachodzą wyjątkowo uzasadnione okoliczności, które w szczególności opierają się na sytuacji majątkowej i życiowej pozwanego, co uzasadnia zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. do rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt I ACa 571/12, LEX nr 1237890).